

ПЕШГИРӢ АЗ ЭКСТРЕМИЗМ

Имрӯзо тариқи ВАО дар мавриди гаравидани ҷавонон ба ҳизбу ҳаракатҳои ифротгаро андешаҳои гуногун инъикос мегардад. Коршиносон муайян кардаанд, ки ифротгароӣ (экстремизм) ин изҳори ғайриқонунии ифротии шахсони ҳуқуқӣ ва воқеӣ бо даъват ба нооромӣ, дигаргунсозии сохти конститусионӣ дар кишвар, ангезонидани наҷодпарастӣ, миллатгароӣ, бадбинии иҷтимоӣ ва мазҳабӣ мебошад. Бояд гуфт, ки ин гурӯҳи шахсон бо содир кардани кирдорҳои ифротгароёна мақсади ба тарзи маҷбурӣ тағйир додани сохти давлатдорӣ ва ҳалалдор сохтани ягонагии мамлакат, зарар расонидан ба амният, ташкил кардани гурӯҳҳои мусаллаҳи ғайриқонунии, амалӣ гардонидани ғайриқонунии террористӣ, ангезонидани муноқишаҳои наҷодӣ, милли ё динӣ, инчунин, муноқишаҳои иҷтимоӣ, ки ба зӯрварӣ ё даъват ба зӯрварӣ алоқаманд аст, паст задани шаъни миллий, ба амал овардани бетартибҳои оммавӣ ва ғайраҳоро доранд. Боиси таасуф аст, ки имрӯз дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавононе ёфт мешаванд, ки ба чунин гурӯҳҳо ифротгаро шомил шуда, дар пешрафти кишвар монеа эҷод мекунанд. Таҳлилҳо нишон додаанд, ки сабабҳои даст задан ба кирдорҳои ифротгароӣ ва ворид шудан ба равиҳои тундгаро дар ҚТ пеш аз ҳама ба омилҳои дар сатҳи паст будани тарбияи фарзандон дар оила ва дар сатҳи паст қарор доштани дониши ҳуқуқӣ ва тарбияи ҳуқуқии ҷавонон мебошад. Коршиносони соҳа беаҳамиятии падару модарро нисбат ба фарзанд омили даст задани онҳо ба ҳар кирдорҳои ғайриқонунии маънидод кардаанд. Ҳамзамон ба мутолиаи қонунҳо ва маҷаллаҳои даврӣ, адабиёти ҳуқуқӣ ва концепсияҳои ҳуқуқӣ майл надоштани ҷавононро омили дигар мепиндоранд. Мо бар он андешаем, ки омилҳои пешгирии намудани ҷавонон аз кирдорҳои ифротӣ танҳо дар оилаи солим будани онҳо вобаста аст. Яъне бояд оила солим ва волидайн росткору росткирдор бошанд. Тавре мугӯянд, «агар оила инкишоф наёбад, давлат хуб инкишоф намеёбад». Дар ҳақиқат Сарвари давлат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар суҳбатҳои худ бахшида ба Рӯзи дониш – 1-уми сентябр ба падару модарон хуб муроҷиат намуд, ки «сармоягузори барои рушди фарзандон дар айни замон сармоягузори барои ояндаи осудаи худи фарзандон ва волидайн, ободии давлат ва пешрафти ҷомеа мебошад».

Масъалаи дигаре, ки имрӯз бояд аҳли ҷомеа ба он тавачҷуҳи бештар зоҳир кунанд, ин тарбияи ҳуқуқии наврасону ҷавонон мебошад. Боиси хурсандист, ки Президенти мамлакат, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон қариб дар ҳар суҳбатҳои худ бевосита ба масъалаҳои таълим ва тарбияи ҳуқуқии ҷавонон ишора мекунанд. Ҷаноби Олӣ дар яке аз барномаҳои гуфта буд, ки - “Итоат ба қонун бояд ба одати ҳар шахрванд табдил ёбад”. Ин гуфтаи Сарвари давлат моҳияти миллии тарбияи ҳуқуқии аҳолии кишварро арзёбӣ менамояд. Дарки зарурии тарбияи ҳуқуқӣ ва афзалгардонии нақши он дар ташаккули фарҳанги ҳуқуқии аҳоли ва пешгирии аз ҳама гуна зуҳуроти номатлуби зидди ҷомеаи инсонӣ хеле қалон аст. Дар ин бора Фармони Президенти кишвар, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон аз 9-уми апрели соли 1997 №691 “Дар бораи сиёсати ҳуқуқӣ ва таъмини тарбияи ҳуқуқии шахрвандони Ҷумҳурии Тоҷикистон” ва Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 22 августи соли 1997 № 883 “Дар бораи баъзе чораҳои беҳтар кардани тарбияи ҳуқуқии шахрвандон ва корҳои ҳуқуқӣ дар ҷумҳурӣ” қабул карда шудааст, ки метавонад дар баланд бардоштани дониши ҳуқуқии ҷавонон кумак кунад.

Дар интиҳо гуфтаниам, ки мо-ҷавонон бояд Ватани худро сидқан дӯст дорему меҳанпарастии воқеӣ бошем. Ба ҳар гурӯҳҳои ифротӣ нагаравему шукронаи неъматии бузургтарин ва муқаддаси инсонӣ, яъне соҳибватанӣ ва озодиро ба ҷо орем. Барои ҳимояи сарзамини аҷодӣ, барои ҳифзи дастовардҳои даврони Истиқлол, марзу буми Ватан, арзишҳои миллию фарҳангӣ ҳамеша омода бошем ва ба хотири пешрафти ободии давлати соҳибистиқлоламон ҳар лаҳза хонему заҳмати босамар кашем.

А. Алишери